

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1915-04-07], [Petrogradas].

Taigi, matai. Kaip Tamista

Taigi, matai. Kaip Tamista [1] sužinojai, kad aš buvau in Tamistą nuvykęs? Dabar gi galėsiu nuvykti ne anksčiau penktadienio, bet ir tai nežinau, ar pavyks. Jei Tamista turi reikalą ir aš galėčiau kuo nors padėti, tai būt gerai, kad Tamista parašytai laiškutį man.

Spaud[žiu] ranką.

Ba[l]y[s] Sru[o]g[a]

Jei reikalas [2] neskubus, tai gal šeštadienį lietuvių vakare pasimatysiva (Маховая 33 [3], prad[žia] 8 v[alandą] v[akare]).

KOMENTARAI

[1] Valerija Čiurlionytė (1886–1982), artima BS draugė Petrogrado ir Maskvos laikotarpiu (1915–1917), dailininko Mikalojaus Konstantino Čiurlionio ir muzikologės Jadvygos Čiurlionytės sesuo.

[2] Atvirlaiškio mašinraštyje (nuoraše) paprastu pieštuku VČ įrašė: „[R]eikalas buvo nuo [Stasio] Šilingo laiškas“.

Vėliau VČ apie pirmąjį susitikimą su BS rašė:

„Su Sruoga susipažinau dar nesibaigus Didžiajam karui. Atsimenu, lankiau šestą klasę. S. Šilingas buvo prašęs manęs perduoti Sruogai laišką ir pagloboti jį. Aš pati tada turėjau globėją, kuris padėjo man nueiti į studentų valgyklą susitikti su Sruoga.

Įeina būrelis studentų, globėjas man sako: „Tas, tas...“ Pasirodo aukšta, liesa, truputį sulinkusi žmogysta ilgais plaukais, po kaklu parištas didelis kaspinas (mėlynas su baltais taškais). Aš klausiu: „Kas čia per čiučela?“ – Taigi tavo ieškomas Sruoga“, – atsako man.

Negali būti! Tiek man buvo prišnekėta gražaus, o aš tokį baidyklę matau. Na, priėjau prie jo, padaviau laišką, jis padėkojo ir nuėjo sau. Džiaugiausi, kad nereikėjo kalbėtis (plačiau žr. [Valerijos Čiurlionytės-Karužienės prisiminimai], in: *Balys Didysis*, sudarė ir parengė Reda Pabarčienė, Vilnius: Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1997, p. 97–98).

[3] ~ *rus* =Machovaja 33.